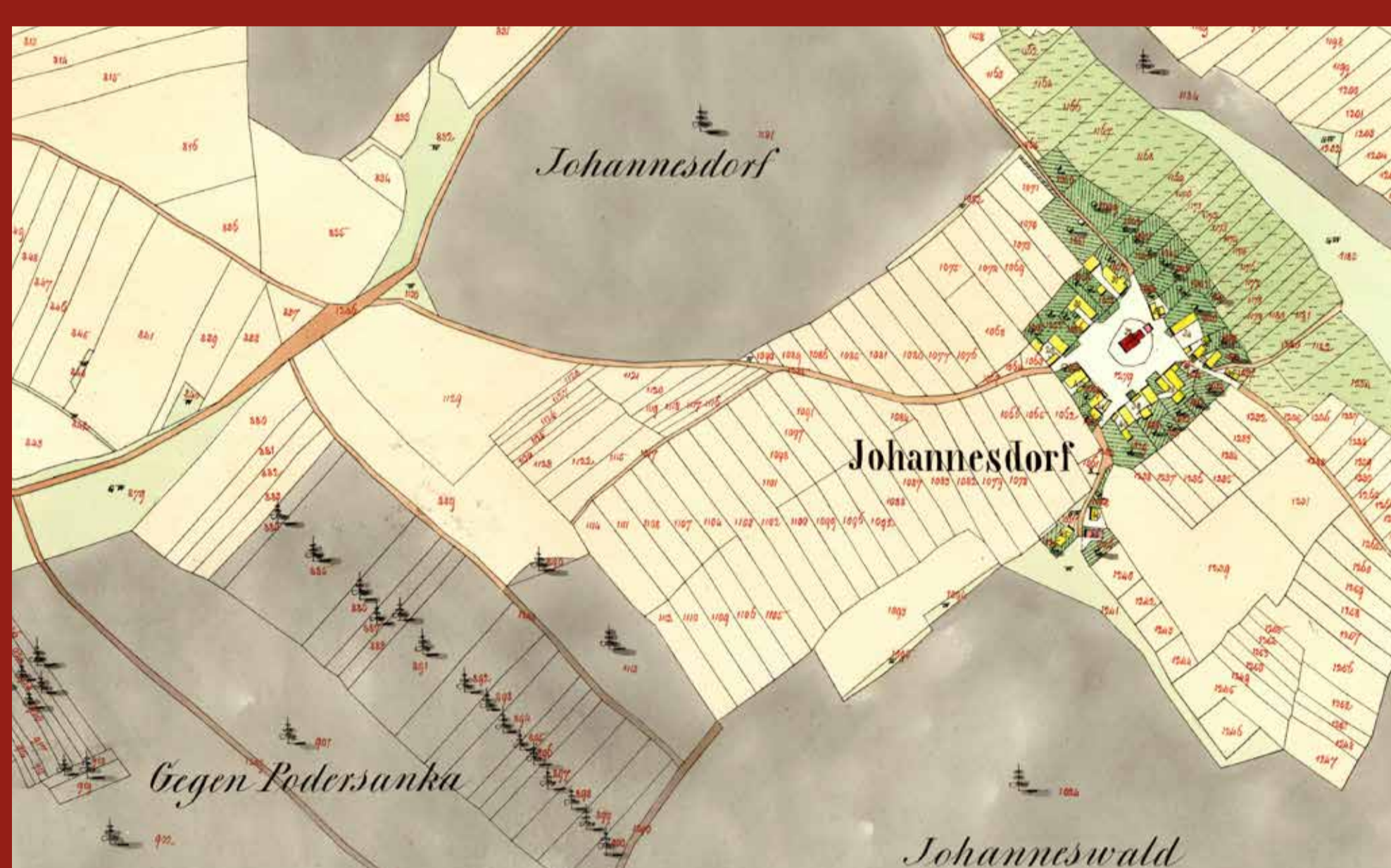

2.

1841

Ostrovec – místní část Velečina Plzeňský kraj

Původní středověká ves Ostrovec zanikla a na jejím místě byl v letech 1715–1716 založen dvůr s ovčínem, ještě před polovinou 18. století proměněný na řemeslnickou (tesařskou) vesničku Johannesdörfel s pravidelným čtvercovým půdorysem návsi kolem gotického, barokně přestavěného kostelíku. V současnosti slouží osada až na výjimky rekreačním účelům.

V místě dnešní obce pravděpodobně založili ves s kostelem křížovníci s červenou hvězdou, kteří získali zdejší pozemky v roce 1296. První konkrétní zmínka o kostelu, jež byl farní, pochází z roku 1352, kdy se Ostrovec objevuje v rejstříku papežských desátků. V roce 1420 císař Zikmund zastavil ves pánům z Gutštejna, kteří ji přičlenili k rabštejnskému panství. V následujícím období se jeho majitelé často střídali, až v roce 1622 získal Ostrovec Heřman Černín z Chudenic a připojil ho k petrohradskému panství.

Během 15. století ves patrně zanikla, včetně menšího dvora s ovčínem, opět obnoveného v letech 1715–1716. I tento dvůr však zanikl a kolem starého kostelíka byla před rokem 1747 nově vysazena ves o 14 domech na pravidelném, takřka čtvercovém půdorysu. Podle zasvěcení kostela získala nový název Johannesdörfel, později zjednodušeně Johannesdorf.

Vesnička je zajímavá zaměstnáním většiny obyvatel s malým pozemkovým vlastnictvím: V Ostrovci se v 9 chalupách ze 14 živilo tesařským řemeslem. Prvním bezpečně doložitelným tesařem byl Jakob Müller v čp. 11 (1747), dalšími Martin Kraupner v čp. 3 (1753) a Matěj Schiferdecker v čp. 6 (1759). Všechny zmíněné okolnosti nasvědčují tomu, že Černínové nechali v Ostrovci usadit tesaře, aby zpracovávali dřevo z lesů, které vesničku obklopovaly a prakticky uzavíraly.

V roce 1841 zde bylo 16 domů a v následujících šedesáti letech přibyly pouze dva. Na indikační skice jsou všechny stavby s výjimkou kostela a kostnice a dále domku čp. 16, který byl zřejmě postaven později, vyznačeny jako zbudované ze spalného materiálu. Počet obyvatel v obci postupně vzrůstal, původní české osazenstvo (podle jmen zhruba polovina) se germanizovalo a další přistěhovalci byli již výhradně německé národnosti. Po odsunu německy hovořícího obyvatelstva v roce 1945 se obec pomalu měnila v rekreační oblast, v roce 2011 tu nastalo žily již jen 4 osoby.

Současná zástavba pochází z doby po požáru v roce 1878. Obci nadále vévodil kostel. Nově postavené domy již byly zděné, ale tradičně zachovávaly dispozici starších dřevěných budov. Jejich vzhled prozrazuje, že se jednalo o chudou obec – nevelké stavby jsou přízemní se sedlovými střechami a trojúhelným štítům, jako např. usedlost čp. 10 (**obr. 1**) nebo čp. 1. (**obr. 2**) V prvních desetiletích 20. století byly některé domy přestavěny, příkladem je později lehce upravené čp. 9. (**obr. 3**) Domek čp. 24 (**obr. 4**) z meziválečného období prozrazuje sílu tradice.

1.

3.

4.

